

Wie ben je?

Ik ben dus een **Smient**, een van de wintergasten in Het Twiske. Mijn Latijnse naam is *Mareca penelope* wat kleine eend betekent. Ik ben kleiner dan een Wilde Eend, maar groter dan een Wintertaling. Mijn bijnaam is 'fluiteend' door de fluitende roep 'pie-oew' die ik als woerd maak. Je herkent mij aan mijn kastanjekleurige kop met een mooie roomgele streep erop. Ik heb een grijze snavel met zwarte punt.

Mijn vrouwtje is wat gespikkeld, grijsachtig tot roestbruin en lijkt wel wat op een vrouwtje wilde eend alhoewel haar kop wat ronder is.

Wanneer ik vlieg herken je me aan de korte nek, bolle kop op een ingetrokken nek en puntige vleugels en staart. Mijn witte vleugelvlek zie je steeds flitsen.

Waar zit je in Het Twiske?

Je kunt me 's nachts grazend zien op de weilanden, maar overdag bevind ik me vooral in brede sloten of op de grotere wateren. De Stootersplas is een lievelingsplek. Vooral wanneer het vriest en alle sloten bevroren zijn. Doordat die plas zo diep is, vriest hij nooit dicht, ideaal voor een Smient.

Als wintergast ben ik een van de doelsoorten van het Natura-2000 gebied waar Het Twiske verantwoordelijk voor is.

Wanneer ben jij in Het Twiske te zien?

Ik ben hier dus niet het hele jaar. Ik kom naar Nederland als ik klaar ben met ruien en het kouder wordt in ons broedgebied (Scandinavië of Siberië). Dat is meestal vanaf september. Met velen komen we dan aan. Eerst komen de woerden, omdat zij één tot anderhalve maand eerder ruien. De vrouwtjes moeten de jongen groot brengen en ruien daarom later. Als laatste komen de jonge vogels. Die moeten eerst sterk genoeg worden voor ze de reis naar Nederland aankunnen.

Er zijn tellingen in Het Twiske van 21.000 tot 32.000 exemplaren. Daarmee is dit gebied internationaal belangrijk voor de Smientenpopulatie. Nederland herbergt 60 - 70% van de totale Smientenpopulatie! Een kwart daarvan zit in Noord-Holland.

Ik ga het liefst ieder jaar naar het Twiske terug. Daar blijf ik dan de hele winter, tenzij het echt heel hard gaat vriezen. Dan vlieg ik nog een stukje door naar het zuiden.

In mijn overwinteringsgebied tref ik ook meestal mijn vrouw weer aan. En anders probeer ik zo snel mogelijk een nieuwe sterke vrouw te vinden. We blijven dan bij elkaar en afhankelijk van de temperaturen vliegen we vanaf februari tot april samen weer terug naar ons broedgebied.

Voordat die tocht begint, kun je veel van mijn familie op krachten zien komen in deelgebied De Vennen in Het Twiske.

Waar houd je bijzonder van?

Ik ben een vegetariër en eet graag, al lopend op het land. Ik ben dol op de korte grassen in de weilanden.

En ik eet bladeren, stengels, wortelstokken, wortels, knoppen en zaden van waterplanten, zeggen en grassen. Ik graas het liefst samen met al mijn familie en vrienden. Vanuit het Twiske vliegen we dan veelal naar de weilanden van Waterland.

Ik ben trouwens een grondel-eend en geen duik-eend. Als een weiland onder water staat, kun je mij zien grondelen en dan eet ik per ongeluk wel eens een insect of slakje. Mijn vrouwtje eet ook wel muggen. Die eiwitten heeft ze nodig bij het leggen van de eieren. Ook onze pullen eten uitzwermende muggen om aan hun eiwitten te komen, maar dat is dan in ons broedgebied.

Overdag houd ik van uitrusten op het water waar ik me veilig voel en die rust heb ik zeker nodig.

Waar maak jij je druk om?

Ik heb een grote hekel aan loslopende honden langs de oevers en bootjes of surfers op de plas. Ik ben namelijk nogal schrikachtig aangelegd en vlieg bij het minste geringste op. Dat kost dan weer extra energie waardoor ik

weer langer moet grazen. Omdat mijn voedsel niet zo makkelijk verteerbaar is en weinig voedingswaarde bevat, ben ik al de hele nacht bezig met grazen. Als in het voorjaar de nachten korter worden, moet ik dan ook overdag nog grazen om sterk genoeg te worden voor het naderende broedseizoen. Je begrijpt dat ik extra verstoringen er gewoon niet bij kan hebben. Ik vind het daarom erg fijn dat het recreatieschap de waterrecreanten heeft gevraagd om niet te dicht in onze buurt te zwemmen, vissen of surfen.

Verder zijn de boeren niet blij met mij. Zij geven er ons de schuld van dat ze in het voorjaar minder gras hebben en zijn ook niet blij met onze uitwerpselen. Toch blijkt uit onderzoek dat het gras zich vlak voor de 1e maaibeurt grotendeels heeft hersteld. Ook zouden we vogelgriep kunnen verspreiden. Dat is inderdaad wel heel vervelend, maar daar zijn ook andere vogels schuldig aan. Gelukkig heeft de rechter in 2018 bepaald dat we in Noord-Holland niet verjaagd of afgeschoten mogen worden.

Ik hoop dat u van mijn aanwezigheid geniet en weet dat ik volop van Het Twiske geniet!

Foto's: Pauli van Oort en uit Vogeldagboek van Adri de Groot.

www.ivntwiske.nl